

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: T. L.
bytem X

proti
žalovanému: Městský úřad Hranice
sídlem Pernštejnské náměstí 1, 753 01 Hranice

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žalovaný je **povinen** vydat rozhodnutí ve věci samé v řízení o přestupku, vedeném jím pod sp. zn. OVV/50160/21-2 AVO, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Shrnutí obsahu žaloby a vyjádření žalovaného

1. Žalobce se žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jíž se dle jeho tvrzení dopouští žalovaný v řízení o přestupku podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Žalobce uvedl, že předmětné řízení bylo zahájeno dne 21. 7. 2022, kdy mu byl doručen příkaz ze dne 19. 7. 2022, č. j. OVV/50160/21-24 AVO, proti němuž podal dne 29. 7. 2022 prostřednictvím datové

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

schránky svého tehdejšího zástupce včas (v osmidenní lhůtě) odpor, přičemž zmocnění zástupce bylo prokázáno předložením plné moci žalovanému dne 15. 8. 2022. Žalovaný měl tak podle žalobce pokračovat v řízení a rozhodnout ve věci ve lhůtě 60 dnů od podání odporu, což ale neučinil.

2. Dále žalobce uvedl, že poté, co dne 27. 9. 2022 marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí, uplatnil dne 21. 7. 2023 žádost o přijetí opatření proti nečinnosti u nadřízeného Krajského úřadu Olomouckého kraje, který jí ale usnesením ze dne 7. 8. 2023, č. j. KUOK 88013/2023 nevyhověl. Závěr krajského úřadu, že odpor byl podán osobou neoprávněnou, a tudíž nabyt příkaz dne 19. 7. 2022 právní moci, je dle žalobce nesprávný, neboť je odůvodněn tím, že na plné moci pro tehdejšího žalobce zástupce bylo uvedeno datum 10. 8. 2022, které následovalo až po uplynutí lhůty pro podání odporu, což je ale argumentace chybná, neboť datum vystavení plné moci nemá žádný vliv na účinky této plné moci, jedná se pouze o osvědčení, u nějž je datum vystavení zcela lhostejné, viz v podrobnostech rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 17. 10. 2019, č. j. 55 A 51/2019-25, či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2005, č. j. 6 Ca 157/2004-29. Podstatný je pouze obsah a rozsah zmocnění, které bylo v této věci uděleno pro celé řízení, tudíž žádný relevantní důvod k neakceptování odporu neexistoval. Dále doplnil, že vyhodnotil-li žalovaný, že se již dříve vydaná plná moc nevztahuje na dané řízení a vyzval žalobce k jejímu doložení, žalobce toto respektoval a novou plnou moc doložil.
3. Žalobou se proto žalobce domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat v předmětném řízení o přestupku do 30 dnů od právní moci rozsudku meritorní rozhodnutí.
4. Žalovaný požadoval zamítnutí žaloby. V obsáhlém vyjádření k žalobě žalovaný popsal, že žalobci byla nejprve dne 4. 11. 2021 zaslána výzva provozovateli vozidla k úhradě částky 600 Kč nebo k označení řidiče, který dne 29. 9. 2021 řídil vozidlo reg. zn. X, které bylo radarem zachyceno při jízdě v obci rychlostí 63 km/h. Žalobce, jakožto provozovatel daného vozidla, dne 26. 11. 2021 sdělil žalovanému, že toto vozidlo řídil ten den on osobně a že ke svému zastupování v řízení si volí zástupcem Ing. M. J. Žalovaný proto zahájil s žalobcem řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, které ale následně usnesením ze dne 3. 3. 2022 zastavil, neboť se žalobci nepodařilo spáchání přestupku prokázat. Po právní moci tohoto usnesení žalovaný zahájil vydáním příkazu ze dne 19. 7. 2022, č. j. OVV/50160/21-24 AVO řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu spáchaného porušením § 10 téhož zákona. Příkaz byl žalobci doručen dne 21. 7. 2022 a dne 29. 7. 2022, tj. poslední den lhůty, podal za žalobce proti tomuto příkazu odpor Ing. M. J., který ale k odporu nedoložil plnou moc, a tudíž jej žalovaný vyzval, nechť tak do pěti dnů učiní. Výzva byla Ing. M. J. doručena dne 8. 8. 2022 a plnou moc doložil žalovanému dne 15. 8. 2022, avšak datovanou dnem 10. 8. 2022. Podle žalovaného Ing. M. J., jakožto „profesionální“ zmocněnec, moc dobře ví, jak řádně podat odpor, tudíž uvedené jednání, kdy je navíc plná moc datována až po podání odporu, považuje za obstrukční. Dále žalovaný uvedl, že usnesením ze dne 3. 6. 2021, č. j. OVV/1563/21-15 SAH upozornil Ing. M. J. na rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 6 As 106/2016-31, že jej již v typově obdobných věcech nebude vyzývat k doplnění či odstranění neustále se vyskytujících stejných vad podání majících znaky obstrukcí. V projednávané věci jej tak vyzval k doložení plné moci nad rámec své úřední povinnosti. Usnesením č. j. OVV/50160/21-30 AVO proto žalovaný plnou moc doručenou mu dne 15. 8. 2022 nepřipustil. Dne 13. 12. 2022 oznámil žalovaný žalobci, že pokračuje v řízení a dne 12. 1. 2023 provedl ve věci dokazování, k němuž se žalobce nedostavil. Následně postoupil

krajskému úřadu spis s odvoláním žalobce proti usnesení o nepřipuštění zástupce Ing. M. J. Toto usnesení krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 24. 1. 2023, č. j. KUOK 8178/2023 zrušil s odůvodněním, že bylo vydáno v již skončeném řízení. Současně v tomto rozhodnutí krajský úřad konstatoval, že žalovaný postupoval správně, pokud považoval odpor za podaný osobou neoprávněnou. Žalobci tak dle žalovaného musí být zřejmé, že řízení o přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je již pravomocně ukončeno, a tudíž nečinný není.

5. Dále žalovaný uvedl, že byt datování plné moci dnem 10. 8. 2022, tj. po podání odporu, nepovažuje za „nepřekonatelnou podmínku řízení“, nepřipustil zastupování žalobce Ing. M. J. pro jeho obstrukční jednání, které je mu známo již z řady jiných řízení. Ing. M. J. dle zjištění žalovaného není advokátem ani koncipientem a nedisponuje ani živnostenským oprávněním na poradenské služby. Odkázal také na rozsudky NSS ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 As 318/2020-38, ze dne 8. 11. 2019, č. j. 9 As 242/2019-47, či ze dne 6. 10. 2020, č. j. 10 As 259/2020-27, týkající se obstrukčních taktik Ing. M. J. Volba tohoto zástupce musí jít dle žalovaného k tíži žalobce.
6. Žalobce v replice uvedl, že vyjádření i počínání žalovaného je zcela nekonzistentní až chaotický. Žalovaný mu nejprve oznámil, že příkaz nabyl právní moci, pak ale v řízení pokračoval, aby následně zase usoudil, že je toto řízení již pravomocně ukončeno. Po žalobci žalovaný požadoval pokutu, pak mu ji vrátil, a následně ji zase požaduje.
7. Soudu byla dále dne 25. 10. 2023 a 2. 11. 2023, tj. po vyhlášení zkráceného rozsudku jeho vyvěšením na úřední desce soudu, doručena další repliky žalovaného, v nichž zopakoval, že zástupce žalobce postupoval obstrukčně.

II. Posouzení věci krajským soudem

8. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud o žalobě na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí, a to bez nařízení ústního jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
10. Podmínku přípustnosti žaloby žalobce splnil, neboť doložil, že dne 21. 7. 2023 požádal Krajský úřad Olomouckého kraje o uplatnění opatření proti nečinnosti, který jeho žádosti usnesením ze dne 7. 8. 2023, č. j. KUOK 88013/2023 nevyhověl, čímž se stal prostředek ochrany proti nečinnosti před podáním žaloby bezvýsledně vyčerpaným ve smyslu citovaného § 79 odst. 1 s. ř. s.
11. Dále soud posuzoval včasnost žaloby dle § 80 odst. 1 s. ř. s., podle něhož lze žalobu podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí.
12. Běh lhůty pro podání žaloby se tedy odvíjí od lhůty určené pro vydání rozhodnutí, pokud je taková lhůta stanovena. Lhůta pro vydání rozhodnutí v přestupkových řízeních činí podle § 94 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, 60 dnů ode dne zahájení řízení, přičemž podle § 150 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v případě podání odporu vůči příkazu začínají lhůty pro vydání rozhodnutí plynout znovu dnem podání odporu. Lhůta stanovená v § 94 přestupkového zákona je speciální lhůta vůči obecné

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

(trřicetidenní) lhůtě upravené v návěti § 71 odst. 3 správního řádu (srov. důvodová zpráva k přestupkovému zákonu, sněmovní tisk č. 555/0, Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, 7. volební období, dostupné na www.psp.cz), avšak zbylá část § 71 odst. 3 správního řádu se subsidiárně použije i na řízení o přestupcích. Platí tak, že k základní lhůtě 60 dnů se připočítává doba a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídít ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ, nebo b) doba nutná k provedení dožadání, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

13. V posuzované věci podal žalobce ve věci vedené žalovaným pod sp. zn. OVV/50160/21-2 AVO, tj. ve věci přestupku provozovatele vozidla, dne 29. 7. 2022 odpor proti příkazu, od jehož podání začala běžet žalovanému lhůta 60 dnů k vydání rozhodnutí ve věci samé. Z obsahu správního spisu vyplývá, že ve věci je stěžejním důkazem záznam z radaru. Jelikož bylo podle § 51 odst. 2 správního řádu nutné o provádění tohoto důkazu vyrozumět žalobce a umožnit mu, aby se jeho provedení zúčastnil, lze nařízení ústního jednání, které je podle § 80 odst. 1 přestupkového zákona jinak fakultativní, považovat za účelné. Proto je nutné k základní lhůtě 60 dnů připočíst podle § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu dalších 30 dnů. Nutnost provedení dožadání, zpracování znaleckého posudku ani doručení do ciziny z obsahu správního spisu nevyplývá. Celková lhůta pro vydání rozhodnutí tedy činila 90 dnů a uplynula dne 27. 10. 2022. Lze proto uzavřít, že žaloba doručená soudu dne 22. 8. 2023 byla podána včas, neboť byla podána v jednoroční lhůtě dle § 80 odst. 1 s. ř. s., plynoucí ode dne marného uplynutí lhůty pro vydání rozhodnutí, tj. od 27. 10. 2022. Posledním dnem pro podání žaloby by byl den 27. 10. 2023.
14. Předestřený výklad o běhu lhůt současně vede k závěru o důvodnosti žaloby, neboť nevydali žalovaný v řízení o přestupku dodnes meritorní rozhodnutí, je ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. nečinný.
15. Procesní obranu žalovaného spočívající v tvrzení, že řízení bylo skončeno příkazem, je třeba odmítnout. Předně je třeba uvést, že žalovaný nerozporuje včasnost podaného odporu proti předmětnému příkazu, tvrdí pouze, že jej podala osoba k tomu neoprávněná, tj. žalobcem nezmocněný Ing. M. J. Krajský soud se však zcela ztotožňuje s žalobcem v závěru, že postup žalovaného nelze nazvat jinak, než naprostý procesní chaos, a jeho závěr o obstrukčním postupu Ing. M. J. za zcela nepodložený obsahem správního spisu.
16. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaný dne 5. 8. 2022 (písemnost č. j. OVV/50160/21-26 AVO) vyzval Ing. M. J. k doložení plné moci k zastupování žalobce v řízení, zahájené předmětným příkazem ze dne 19. 7. 2022. Měl-li přitom žalovaný za to, že jsou zde skutečnosti odůvodňující nepřipuštění Ing. M. J. jako zástupce žalobce (s nímž do té doby nadto bez jakýchkoli výhrad jednal jako se zástupcem žalobce v řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu), měl o jeho nepřipuštění ihned rozhodnout. To však žalovaný neučinil a naopak s tímto zmocněncem jednal a vyzval jej k doložení plné moci. Až poté, co Ing. M. J. plnou moc ve stanovené lhůtě doložil, sdělil mu žalovaný písemností ze dne 17. 8. 2022, že odpor hodnotí jako podaný osobou neoprávněnou, nikoli však z důvodu obstrukčních taktik Ing. M. J., nýbrž z důvodu, že byla jím dne 15. 8. 2022 doložená plná moc k zastupování doložena pozdě (což je závěr zcela nesprávný, neboť procesní lhůta pěti dnů od doručení výzvy uplynula právě dne 15. 8. 2022, tj. nejbližší následující pracovní den po dni, kdy měla skončit) a navíc byla podepsána zmocnitelem až dne 10. 8. 2022, tj. po uplynutí lhůty k podání odporu. I tento závěr

Shodu s prvopísem potvrzuje M. Ch.

žalovaného je však dle krajského soudu zcela nesprávný, neboť, jak zcela správně a s odkazem na relevantní judikaturu, uvedl v žalobě žalovaný. Plná moc je totiž vskutku jen osvědčením o existenci vztahu zastoupení. Datum vyhotovení plné moci nepředstavuje časovou mez, která vymezuje počátek trvání zastoupení. Žádné ustanovení správního řádu nestanoví požadavek, aby byla plná moc datována, natož aby uvedení data vyhotovení plné moci označovalo počátek vztahu zastoupení. Časový údaj vymezující trvání vztahu zastoupení může být významný jedině pro plné moci udělené dle § 33 odst. 2 písm. a) a c) správního řádu, nikoliv však pro plnou moc udělenou pro celé řízení, jak tomu bylo dle jejího obsahu v posuzované věci. Datum vyhotovení plné moci nemá jiný význam než časově podchytit okamžik vyhotovení listiny, kterou se prokazuje existence zastoupení. Tomuto datu nelze bez dalšího přisuzovat časové účinky plné moci, tedy že prokazuje existenci zastoupení pouze v určitém časovém rámci.

17. O nepřipuštění zastoupení žalobce rozhodl žalovaný teprve usnesením ze dne 2. 12. 2022, tj. více než 4 měsíce ode dne, kdy dle jeho sdělení již předmětné řízení skončilo právní mocí příkazu, přičemž krajský úřad toto usnesení následně zrušil.
18. Zcela v rozporu s dosud uvedeným žalovaný mezitím, aniž vysvětlil, co vedlo ke změně jeho názoru na podaný odpor, sdělil přípisem ze dne 13. 12. 2022 žalobci, že v důsledku včas podaného odporu pokračuje v řízení a nařizuje ústní jednání. Toto jednání dokonce žalovaný i zrealizoval, avšak následně po vydání rozhodnutí krajského úřadu ze dne 24. 1. 2023, jímž bylo zrušeno jeho rozhodnutí o nepřipuštění Ing. M. J., již v řízení nepokračoval.
19. Krajský soud tudíž souhlasí s žalobcem, že postup žalovaného byl naprosto nekonzistentní a chaotický. Žalovaný sice mohl, jak již soud uvedl výše, rozhodnout o nepřipuštění Ing. M. J. jako zástupce žalobce v daném řízení, a tak z důvodu tzv. pokoutnictví, tj. zastřenému výkonu advokacie, tak z důvodu postupu zneužívajícího právo, měl tak však učinit ihned po podání předmětného odporu. To však žalovaný neučinil, vadu plné moci, k jejímuž doložení vyzval, a tím i vadu celého odporu, shledal žalovaný jen v dataci plné moci a teprve ex post za čtyři měsíce vymyslel zcela nový důvod, který popsal v usnesení ze dne 2. 12. 2022. Takový postup nelze aprobovat. Nadto je třeba uvést, že doložený správní spis nesvědčí o žádných obstrukcích Ing. M. J. v daném řízení. Využití opravných prostředků a jejich podávání v poslední den lhůty nelze označit za obstrukci znemožňující správnímu orgánu ve věci (včas, tj. před koncem lhůty pro projednání přestupku) rozhodnout. Celá věc je naprosto jednoduchá a procesní obrana žalobce, spočívající ve zpochybňování zřetelnosti fotografie z radaru, triviální. Nic z toho, co žalobce uváděl a zpochybňoval již v prvním přestupkovém řízení nemohlo žalovanému způsobit jakékoli potíže ve věci včas rozhodnout. Jakkoli je pravda, že některé procesní taktiky Ing. M. J. byl již v minulosti soudy označeny za obstrukční, je vždy nutné posuzovat okolnosti konkrétního případu. Pokud žalovaný s Ing. M. J. jednal v původním řízení o přestupku a i v novém řízení o přestupku provozovatele vozidla jej vyzval k doložení plné moci, nemůže za čtyři měsíce začít tvrdit, že s touto osobou již z principu a s ohledem na minulost jednat nebude.
20. Krajský soud tudíž uzavírá, že ve věci byl řádně a včas podán žalobce, zastoupeným Ing. M. J., odpor proti příkazu, v důsledku čehož měl žalovaný pokračovat v řízení a ve věci meritorně do 90 dnů rozhodnout, což ale neučinil.

III. Závěr a náklady řízení

21. Z uvedených důvodů soud žalobě podle § 81 odst. 2 s. ř. s. vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku v předmětné věci meritorní rozhodnutí.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovanému uložil povinnost nahradit procesně úspěšnému žalobci jeho důvodně vynaložené náklady, které spočívají v 1) v soudním poplatku ve výši 2 000 Kč; 2) v odměně advokáta, který žalobce v řízení do 9. 10. 2023 zastupoval, ve výši celkem 6 200 Kč za dva úkony právní služby (převzetí věci, seps žaloby a seps repliky) dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., (dále jen „advokátní tarif“), přičemž odměnu za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč stanovil soud dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu; a 3) ve dvou režijních paušálech po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu za provedené úkony právní služby, tj. 600 Kč. K náhradě nákladů řízení v celkové výši 8 800 Kč soud stanovil žalovanému přiměřenou lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **může** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 11. října 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu